

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លេខ:.....៧២.....នស/ក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការគ្រប់គ្រងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១២១៣/១៣៩៣ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការកែសម្រួលនិងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៤១៦/៣៦៨ ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១៦ ស្តីពីការកែសម្រួលនិងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០៦ ន.ស. ៩៤ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៥០៨/០១៦ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៨ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៤១០/០០៤ ចុះថ្ងៃទី ១៧ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១០ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការប្រឆាំងអំពើពុករលួយ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៨១១/០១៧ ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១១ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីវិសោធនកម្មច្បាប់ស្តីពីការប្រឆាំងអំពើពុករលួយ

- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៤៨៨ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១២៥ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៥ ស្តីពីការបង្កើតគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

សម្រេច
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

អនុក្រឹត្យនេះ មានគោលបំណងធានាប្រសិទ្ធភាព សុវត្ថិភាព តម្លាភាព និងគណនេយ្យភាព នៃការគ្រប់គ្រងនិងការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ។

មាត្រា ២.-

អនុក្រឹត្យនេះ មានគោលដៅកំណត់អំពីយន្តការ វិធាន និងនីតិវិធីនៃការប្រមូល ការបង់ ការរៀបចំ ការកាត់ត្រាការតាមដាន និងការត្រួតពិនិត្យវាយតម្លៃលើចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ព្រមទាំងការចាត់វិធានអនុវត្តកិច្ចសន្យា និងការតឹងទារបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ។

មាត្រា ៣.-

អនុក្រឹត្យនេះ មានវិសាលភាពអនុវត្ត ចំពោះគ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន អង្គភាពសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែល រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ សហគ្រាសសាធារណៈ និងអង្គភាពស្វ័យភាពហិរញ្ញវត្ថុដទៃទៀត។

មាត្រា ៤.-

- បច្ចេកស័ព្ទ ដែលប្រើក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវបានកំណត់និយមន័យ ដូចតទៅ៖
- ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ សំដៅដល់ចំណូលបានមកពីការចាត់ចែង ការធ្វើអាជីវកម្ម និងការលក់ទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ផលបានពីសម្បទាន កម្រៃបានមកពីសេវាសាធារណៈ ផលពីការពិន័យ និងការដាក់ទណ្ឌកម្ម ការឧបត្ថម្ភអំណោយ ផលហិរញ្ញវត្ថុ ផលផ្សេងៗ និងផលពិសេស និងចំណូលផ្សេងទៀតដែលត្រូវបានកំណត់ថាជាចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធដទៃទៀត។
 - បំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ សំដៅដល់ចំនួនទឹកប្រាក់នៃចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធទាំងឡាយណា ដែលមិនទាន់ប្រមូលបាន ពីព្រោះអ្នកជាប់កាតព្វកិច្ចបង់ចំណូល ខកខានមិនបានបំពេញកាតព្វកិច្ចបង់ចំណូល ក្នុងរយៈពេលនិងលក្ខខណ្ឌដែលបានកំណត់។
 - សេវាសាធារណៈ សំដៅដល់សេវាដែលផ្តល់ដោយក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គភាព នៃរដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ទៅឱ្យរស់រានកំពុង ឬសាធារណជន ដោយយកកម្រៃ ឬមិនយកកម្រៃ។
 - រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ សំដៅដល់រដ្ឋបាលរាជធានី ខេត្ត ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ និងឃុំ សង្កាត់។
 - អង្គភាពស្វ័យភាពហិរញ្ញវត្ថុ សំដៅដល់សហគ្រាសសាធារណៈ គ្រឹះស្ថានសាធារណៈរដ្ឋបាល គ្រឹះស្ថានសាធារណៈសុខាភិបាល និងអង្គភាពដទៃទៀត ដែលមានស្វ័យភាពហិរញ្ញវត្ថុ។

- អង្គភាពទទួលបន្ទុកហិរញ្ញវត្ថុ សំដៅដល់អគ្គលេខាធិការដ្ឋាន អគ្គនាយកដ្ឋាន នាយកដ្ឋាន ទីចាត់ការហិរញ្ញវត្ថុ ការិយាល័យ ឬផ្នែកដែលទទួលបន្ទុកកិច្ចការហិរញ្ញវត្ថុ នៃក្រសួង ស្ថាប័ន រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិដែលប្រមូល ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ។
- រូបមន្តសមាស ឬរូបមន្តគរុន សំដៅដល់ការគណនាប្រាក់ពិន័យ ដោយត្រូវយកបំណុលដើមគុណនឹងអត្រា ពិន័យយ៉ាងតិច ២% (ពីរភាគរយ) ក្នុងមួយខែ ឬក្រោយជាបន្តបន្ទាប់តាមចំនួនខែដែលជំពាក់ ដែលមានរូបមន្ត៖ $X(1+r)^n$ ដោយ X ជាបំណុលដើម, r ជាអត្រាពិន័យក្នុងមួយខែ, n ជាចំនួនខែ។
- ឥណប្រតិទាន សំដៅដល់កាលបរិច្ឆេទតម្រូវឱ្យបង់ប្រាក់។
- ភាគចំណែករបស់រដ្ឋ គឺជាចំណូលរបស់រដ្ឋដែលបានមកពីការបែងចែកអត្រានៃផលពីការចាត់ចែងទ្រព្យសម្បត្តិ រដ្ឋ, ប្រតិបត្តិការអាជីវកម្មរវាងរដ្ឋនិងឯកជន, ផលបានពីសម្បទានពីទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ និងផលដទៃទៀតតាមការ កំណត់ក្នុងកិច្ចសន្យា កិច្ចព្រមព្រៀង សៀវភៅបន្ត ឬលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តផ្សេងៗទៀត ។
- ចំណូលដុល គឺសំដៅដល់ចំណូលទាំងឡាយដែលមិនទាន់កាត់កងចំណាយណាមួយ នៅក្នុងសកម្មភាពអាជីវកម្ម។
- ចំណូលពីឧស្សាហកម្មហិរញ្ញវត្ថុ គឺជាចំណូលដែលបានមកពីវិស័យឧស្សាហកម្មហិរញ្ញវត្ថុ ដូចជា វិស័យធានា រ៉ាប់រងនិងសោធន, អាជីវកម្មល្បែងភ្នាល់គ្រប់ប្រភេទ, អាជីវកម្មអចលនវត្ថុ, បញ្ចាំ, ប្រាតិភោគដោយអនុប្បទាន និងវិស័យទីផ្សារហិរញ្ញវត្ថុ។

ជំពូកទី២
យន្តការស្ថាប័ន
ផ្នែកទី១
យន្តការស្ថាប័នថ្នាក់ជាតិ

មាត្រា ៥. -

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ បំពេញមុខងារជាលេខាធិការជូនរាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុងការគ្រប់គ្រង ការតាមដាន និង ការត្រួតពិនិត្យលើការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ និងមានភារកិច្ច ដូចតទៅ៖

- រៀបចំក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្ត ពាក់ព័ន្ធការគ្រប់គ្រង ការតាមដាន និងការត្រួតពិនិត្យការប្រមូលចំណូលមិនមែន សារពើពន្ធ
- ផ្សព្វផ្សាយ ណែនាំ និងជំរុញការអនុវត្តលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ
- ជំរុញការភ្ញៀវគរ និងការកត់ត្រា នូវគ្រប់មុខសញ្ញាចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ដែលស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ
- ដឹកនាំការតឹងទារបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ
- គ្រប់គ្រង តាមដាន និងត្រួតពិនិត្យរបាយការណ៍ស្តីពីការអនុវត្តចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ របស់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ
- ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃភាពត្រឹមត្រូវ នៃរបាយការណ៍ស្តីពីការអនុវត្តចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធប្រចាំខែ ត្រីមាស ឆមាស និងឆ្នាំ អនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិគតិយុត្តជាធរមាន
- រៀបចំរបាយការណ៍ស្តីពីការអនុវត្តចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធប្រចាំឆ្នាំ និងលើកសំណើដោះស្រាយលើ

បញ្ហាប្រឈមនានា ពាក់ព័ន្ធគណនេយ្យភាព និងបូរណភាពនៃការរៀបចំរបាយការណ៍ស្តីពីការអនុវត្តចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ជូននាយករដ្ឋមន្ត្រីពិនិត្យ និងសម្រេច

- រៀបចំសំណើវិធានការលើកទឹកចិត្ត ឬសំណើវិធានការរឹតត្បិត ពាក់ព័ន្ធការអនុវត្តចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ជូននាយករដ្ឋមន្ត្រី ពិនិត្យនិងសម្រេច
- ត្រួតពិនិត្យនិងធ្វើអធិការកិច្ចហិរញ្ញវត្ថុ លើការអនុវត្តចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ របស់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាល ថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ
- ដឹកនាំដោះស្រាយបញ្ហាពាក់ព័ន្ធការអនុវត្តចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ដោយរាយការណ៍ជូននាយករដ្ឋមន្ត្រី។

មាត្រា ៦.-

ក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ បំពេញភារកិច្ចក្នុងការគ្រប់គ្រងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ដូចតទៅ៖

- រៀបចំគម្រោងចំណូលថវិកាប្រចាំឆ្នាំ សម្រាប់ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុប្រចាំឆ្នាំនីមួយៗ
- ដឹកនាំ និងគ្រប់គ្រងការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធគ្រប់ប្រភេទ ដែលស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន
- អនុវត្តការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធគ្រប់ប្រភេទ ដែលស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន
- រៀបចំ កត់ត្រាចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធគ្រប់ប្រភេទដែលប្រមូលបាន
- ចាត់វិធានការលើបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ ដែលត្រូវតឹងទារ
- រៀបចំរបាយការណ៍ស្តីពីការអនុវត្តចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធប្រចាំខែ ត្រីមាស ឆមាស និងឆ្នាំ
- ដោះស្រាយបញ្ហាពាក់ព័ន្ធការអនុវត្តចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ស្ថិតក្នុងសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន និងស្នើសុំវិធានការ ដោះស្រាយពីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្នុងករណីដែលពុំអាចដោះស្រាយបាន។

មាត្រា ៧.-

ក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវបង្កើតក្រុមការងារគ្រប់គ្រងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ នៃសាមីក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ដែលសរសេរជាអក្សរកាត់ថា “**គ.គ.ម.**” ដើម្បីបំពេញ មុខងារជាសេនាធិការ ក្នុងការគ្រប់គ្រងការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធរបស់សាមីក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលប្រមូល ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ។

- គ.គ.ម.** នៃ ក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ មានសមាសភាព ដូចខាងក្រោម៖
- រដ្ឋលេខាធិការ ឬតំណាង ទទួលបន្ទុកការងារគ្រប់គ្រងនិងប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ នៃក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ មួយរូប ប្រធាន
 - អនុរដ្ឋលេខាធិការ ឬតំណាង ទទួលបន្ទុកការងារគ្រប់គ្រងការប្រមូលចំណូលមិនមែន សារពើពន្ធ នៃក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ មួយចំនួន អនុប្រធាន
 - ប្រធានអង្គភាពអនុវត្តការប្រមូលចំណូលនៅថ្នាក់កណ្តាលនិងនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន សមាជិក
 - ប្រធានអង្គភាពទទួលបន្ទុកហិរញ្ញវត្ថុ សមាជិកអចិន្ត្រៃយ៍ និង ជាប្រធានលេខាធិការដ្ឋាន។
- សមាសភាពជាក់ស្តែងនៃ **គ.គ.ម.** ត្រូវកំណត់ដោយសេចក្តីសម្រេចរបស់សាមីក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលប្រមូល ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ។

ការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃ **ក.គ.ម.** ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាស ឬសេចក្តីសម្រេចរបស់សម្តីក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ។

មាត្រា៨._

ក.គ.ម. នៃក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ មានភារកិច្ច ដូចខាងក្រោម៖

- គ្រប់គ្រងការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ដែលអនុវត្តដោយអង្គភាពក្រោមឱវាទ
- រៀបចំ និងកត់ត្រា នូវគ្រប់មុខសញ្ញាចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ដែលស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់សម្តីក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ
- ចូលរួមតឹងទារបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ
- រៀបចំរបាយការណ៍ស្តីពីការអនុវត្តចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធប្រចាំខែ ត្រីមាស ឆមាស និងឆ្នាំ ប្រចាំសម្តីក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ដើម្បីដាក់ជូនប្រធានស្ថាប័នពិនិត្យ និងបញ្ជូនមកក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- លើកសំណើដោះស្រាយបញ្ហាពាក់ព័ន្ធការអនុវត្តចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ស្ថិតក្នុងសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន
- បំពេញភារកិច្ចផ្សេងទៀត តាមការកំណត់របស់រដ្ឋមន្ត្រីនៃក្រសួង និងប្រធានស្ថាប័ន ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ។

មាត្រា៩._

ក.គ.ម. នៃ ក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ មានលេខាធិការដ្ឋានមួយ ជាសេនាធិការក្នុងការបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន។

អង្គភាពទទួលបន្ទុកហិរញ្ញវត្ថុ នៃក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ បំពេញមុខងារជាលេខាធិការដ្ឋាន នៃ **ក.គ.ម.** ដោយមានភារកិច្ច ដូចតទៅ៖

- ធានាកិច្ចដំណើរការប្រចាំថ្ងៃ និងរៀបចំកិច្ចប្រជុំរបស់ក្រុមការងារ
- ត្រួតពិនិត្យតាមដានការអនុវត្តចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ របស់អង្គភាពក្រោមឱវាទសម្តីក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ
- រៀបចំ និងកត់ត្រា នូវគ្រប់មុខសញ្ញាចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ដែលស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ
- ចូលរួមតឹងទារបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ
- រៀបចំរបាយការណ៍ស្តីពីការអនុវត្តចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធប្រចាំខែ ត្រីមាស ឆមាស និងឆ្នាំ ដើម្បីដាក់ជូន

ក.គ.ម.

- សម្របសម្រួលដោះស្រាយបញ្ហាពាក់ព័ន្ធការអនុវត្តចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធស្ថិតក្នុងសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ
- បំពេញភារកិច្ចផ្សេងទៀត តាមការកំណត់របស់ប្រធាន **ក.គ.ម.** ។

ផ្នែកទី២

យន្តការស្ថាប័នថ្នាក់ក្រោមជាតិ

មាត្រា១០.-

រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ អនុវត្តការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ និងគ្រប់គ្រងការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ។

មន្ទីរសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុរាជធានី ខេត្ត បំពេញមុខងារជាសេនាធិការ ជូនរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ លើការអនុវត្តការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ។

មាត្រា១១.-

រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ មានភារកិច្ច ដូចតទៅ៖

- រៀបចំគម្រោងចំណូលថវិកាប្រចាំឆ្នាំ សម្រាប់ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុប្រចាំឆ្នាំនីមួយៗ
- ដឹកនាំនិងគ្រប់គ្រងការអនុវត្តការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ដោយរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងមន្ទីរជំនាញនៃរាជធានី ខេត្ត
- ជំរុញការកៀរគរ និងការកត់ត្រា នូវគ្រប់មុខសញ្ញាចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធរបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងមន្ទីរជំនាញ នៃរាជធានី ខេត្ត
- ចូលរួមដឹកនាំតឹងទារបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ នៅរាជធានី ខេត្ត
- រៀបចំនិងបូកសរុបរបាយការណ៍ស្តីពីការអនុវត្តចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធប្រចាំខែ ត្រីមាស ឆមាស និងឆ្នាំរបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងមន្ទីរជំនាញ នៃរាជធានី ខេត្ត
- ពិនិត្យនិងសម្រេចលើរបាយការណ៍ស្តីពីការអនុវត្តចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធប្រចាំខែ ត្រីមាស ឆមាស និងឆ្នាំរបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងមន្ទីរជំនាញ នៃរាជធានី ខេត្ត ដើម្បីបញ្ជូនមកអគ្គនាយកដ្ឋានទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ និងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ និងអគ្គនាយកដ្ឋានហិរញ្ញវត្ថុរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ នៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- ដោះស្រាយបញ្ហាពាក់ព័ន្ធការអនុវត្តចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ស្ថិតក្នុងសមត្ថកិច្ចរបស់ខ្លួន និងស្នើសុំវិធានការដោះស្រាយពីក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្នុងករណីដែលពុំអាចដោះស្រាយបាន។

មាត្រា១២.-

ក្នុងករណីចាំបាច់ រដ្ឋបាលរាជធានី ខេត្ត អាចបង្កើតជាគណៈកម្មការ ឬក្រុមការងារ ជាសេនាធិការ ដើម្បីពង្រឹងនិងបង្កើនប្រសិទ្ធភាពក្នុងការគ្រប់គ្រងការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ និងការតឹងទារបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ។

ផ្នែកទី៣

នីតិវិធីរៀបចំរបាយការណ៍អនុវត្តចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ

មាត្រា១៣.-

ក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ បូកសរុបរបាយការណ៍ស្តីពីការអនុវត្តចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ទាំងអង្គការថ្នាក់កណ្តាល ទាំងមន្ទីរជំនាញ នៃរាជធានី ខេត្ត ក្រោមមន្ត្រីសម្របសម្រួល ក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលប្រមូល

ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ជូនប្រធានស្ថាប័នសាមី ពិនិត្យនិងសម្រេច និងបញ្ជូនមកអគ្គនាយកដ្ឋានទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋនិង
ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ នៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ផ្នែកទី៤

នីតិវិធីរៀបចំរបាយការណ៍អនុវត្តចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ

មាត្រា១៤.-

រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ឬកសុបរបាយការណ៍ស្តីពីការអនុវត្តចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ របស់មន្ទីរធិនាញ នៃរាជធានី
ខេត្ត ក្រោមឱវាទក្រសួង ស្ថាប័ន និងរបស់រាជធានី ខេត្ត ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ បញ្ជូនមកអគ្គនាយកដ្ឋានទ្រព្យ
សម្បត្តិរដ្ឋនិងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ និងអគ្គនាយកដ្ឋានហិរញ្ញវត្ថុរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ នៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ជំពូកទី៣

ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ

ផ្នែកទី១

ប្រភេទនៃចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ

មាត្រា១៥.-

ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវបានបែងចែកជា ៥ ប្រភេទ ដូចខាងក្រោម៖

- ១. ចំណូលពីទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ
- ២. ចំណូលពីសហគ្រាសសាធារណៈ និងអង្គភាពស្វ័យភាពហិរញ្ញវត្ថុដទៃទៀត
- ៣. ចំណូលពីសេវាសាធារណៈ
- ៤. ចំណូលពីការពិន័យនិងការដាក់ទណ្ឌកម្ម
- ៥. ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធផ្សេងទៀត។

ផ្នែកទី២

ចំណូលពីទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ

មាត្រា១៦.-

ចំណូលពីទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ សំដៅដល់ចំណូលដែលទទួលបានពីការចាត់ចែង ការធ្វើអាជីវកម្ម និងផលបានពី
សម្បទាន លើទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ដែលមានជាអាទិ៍៖

- ១- ចំណូលពីការលក់ទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ
- ២- ចំណូលពីការជួលទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ
- ៣- ចំណូលពីការផ្តល់សិទ្ធិសម្បទាននានា ដែលមានជាអាទិ៍ ផ្សារ កំពង់ផែ ចំណតរថយន្ត ចំណតទូកកាណូត
កំពង់ផែនេសាទ យៀត្រី ទីសត្តុយាត អនាម័យសត្វ ទីតាំងដាក់សំរាម
- ៤- ចំណូលពីកម្រៃសួយសារនៃធនធានធម្មជាតិ
- ៥- ភាគចំណែករបស់រដ្ឋតាមរយៈការធ្វើអាជីវកម្មលើទ្រព្យសម្បត្តិជាមួយបុគ្គលឯកជន
- ៦- ចំណូលពីការផ្តល់សម្បទានធនធានធម្មជាតិនិងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ
- ៧- ចំណូលផ្សេងៗទៀត ដែលមានចែងក្នុងកិច្ចសន្យា កិច្ចព្រមព្រៀង សៀវភៅបន្តក ឬលិខិតគតិយុត្តផ្សេងទៀត។

មាត្រា១៧._

រាល់ការចុះកិច្ចសន្យា កិច្ចព្រមព្រៀង សៀវភៅបន្តក ឬលិខិតគតិយុត្តផ្សេងទៀត ដែលមានកម្មវត្ថុបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវទទួលការពិនិត្យនិងឯកភាពពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ពិនិត្យនិងសម្រេច ក្នុងរយៈពេលមិនលើសពី ៣០ ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ គិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលបានកិច្ចសន្យា កិច្ចព្រមព្រៀង សៀវភៅបន្តក ឬលិខិតគតិយុត្តផ្សេងទៀតខាងលើ។

រាល់ការកែប្រែកិច្ចសន្យា កិច្ចព្រមព្រៀង សៀវភៅបន្តក ឬលិខិតគតិយុត្តផ្សេងទៀត ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើ ត្រូវទទួលការពិនិត្យ និងឯកភាពពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីធានាប្រសិទ្ធភាពពេញលេញនៃការអនុវត្តកិច្ចសន្យា ឬកិច្ចព្រមព្រៀង ដែលមានកម្មវត្ថុបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ កិច្ចសន្យា ឬកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ត្រូវបញ្ចូលលក្ខខណ្ឌនៃការបង់ប្រាក់កក់ ដែលមានចំនួនកំណត់ ដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ អាចធ្វើប្រតិភូកម្មសិទ្ធិអំណាចក្នុងការចុះហត្ថលេខា លើកិច្ចសន្យា កិច្ចព្រមព្រៀង សៀវភៅបន្តក ឬលិខិតគតិយុត្តនានា ទៅឱ្យតំណាង ឬមន្ត្រីសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុរាជធានី ខេត្ត ដោយអនុលោមតាមវិធាននិងនីតិវិធីជាធរមាន។

មាត្រា១៨._

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវសហការជាមួយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីធ្វើការកែប្រែកិច្ចសន្យា កិច្ចព្រមព្រៀង សៀវភៅបន្តក ឬលិខិតគតិយុត្តផ្សេងទៀត ដែលពិនិត្យឃើញថាមានភាពមិនប្រក្រតីណាមួយ ដែលធ្វើឱ្យបាត់បង់ចំណូល ឬនាំឱ្យប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍សាធារណៈ។

ផ្នែកទី៣

ចំណូលពីសហគ្រាសសាធារណៈ និងអង្គភាពស្វ័យភាពហិរញ្ញវត្ថុដទៃទៀត

មាត្រា១៩._

ចំណូលពីសហគ្រាសសាធារណៈ និងអង្គភាពស្វ័យភាពហិរញ្ញវត្ថុដទៃទៀត សំដៅដល់ចំណូលពីការបង់ភាគលាភ និងអតិរេកថវិការបស់សហគ្រាសសាធារណៈ និងអង្គភាពស្វ័យភាពហិរញ្ញវត្ថុដទៃទៀត។

មាត្រា២០._

ភាគលាភ គឺជាចំណែកទឹកប្រាក់ដែលបានពីការបែងចែកប្រាក់ចំណេញរបស់សហគ្រាសសាធារណៈ ដោយអនុលោមតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន ឬតាមការសម្រេចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល។ អតិរេកថវិកា គឺជាចំនួនទឹកប្រាក់ដែលត្រូវបង់ចូលថវិការដ្ឋ តាមការសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល បន្ទាប់ពីមានការទទួលស្គាល់ពីអាណាព្យាបាលបច្ចេកទេស និងអាណាព្យាបាលហិរញ្ញវត្ថុ។

ក្នុងករណីពុំមានចែងក្នុងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន សហគ្រាសសាធារណៈ ឬអង្គភាពស្វ័យភាពហិរញ្ញវត្ថុដទៃទៀត ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចបង់ភាគលាភ ឬអតិរេកថវិកា ចូលថវិការដ្ឋយ៉ាងតិចចំនួន ១០% (ដប់ភាគរយ) នៃប្រាក់ចំណេញសុទ្ធ ឬអតិរេកថវិកា ដោយអនុលោមទៅតាមបែបបទនិងនីតិវិធី នៃការបង់ភាគលាភ ឬអតិរេកថវិកា ដែលត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ការគ្រប់គ្រងចំណូលរបស់សហគ្រាសសាធារណៈ និងអង្គភាពស្វ័យភាពហិរញ្ញវត្ថុដទៃទៀត នឹងត្រូវកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដោយឡែក។

ផ្នែកទី៤

ចំណូលពីសេវាសាធារណៈ

មាត្រា២១._

ចំណូលពីសេវាសាធារណៈ សំដៅដល់ចំណូល ដែលប្រមូលបានពីការបង់កម្រៃ នៃការប្រើប្រាស់សេវាសាធារណៈ ចំពោះសេវាបង់ថ្លៃរបស់រដ្ឋ ដែលធ្វើឡើងដោយស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ក្នុងគោលដៅបម្រើសេវាសាធារណៈ។

មាត្រា២២._

ចំណូលពីសេវាសាធារណៈ ត្រូវបានបែងចែកជា ៥ ប្រភេទ ដូចខាងក្រោម៖

- ១- ចំណូលពីសេវាសាធារណៈក្នុងវិស័យរដ្ឋបាលទូទៅ
- ២- ចំណូលពីសេវាសាធារណៈក្នុងវិស័យការពារជាតិ សន្តិសុខ និងសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ
- ៣- ចំណូលពីសេវាសាធារណៈក្នុងវិស័យសង្គមកិច្ច
- ៤- ចំណូលពីសេវាសាធារណៈក្នុងវិស័យសេដ្ឋកិច្ច
- ៥- ចំណូលពីសេវាសាធារណៈនៅរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ។

មាត្រា២៣._

កម្រៃសេវាសាធារណៈរបស់រដ្ឋ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមអានុភាពនៃតារាងតម្លៃដែលកំណត់ដោយរាជរដ្ឋាភិបាល តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងតាមយោបល់របស់ក្រសួង និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ។

កម្រៃសេវាសាធារណៈរបស់រដ្ឋ ដែលមានលក្ខណៈតូចតាចមានជាអាទិ៍ កម្រៃពីការអនុញ្ញាតរដ្ឋបាល ទម្រង់ការរដ្ឋបាល ប័ណ្ណចូលទស្សនាមណីយដ្ឋាន សារមន្ទីរ វិក្កយបត្រពិន័យ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង ឬប្រធានស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ។

កម្រៃសេវាសាធារណៈរបស់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។ កម្រៃសេវាសាធារណៈ ដែលធ្វើប្រតិភូកម្មពីក្រសួង ស្ថាប័ននានាដល់រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរវាងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង ស្ថាប័នសាមី។

មាត្រា២៤._

សេវាសាធារណៈ ដែលផ្តល់ដោយក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គភាពនៃរដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវរៀបចំជាកម្រងសេវាសាធារណៈ ដែលមានរាយលម្អិតអំពីប្រភេទសេវា, តម្លៃសេវា, រយៈពេលអតិបរមានៃការផ្តល់សេវា និងសុពលភាពនៃសេវា ទៅតាមប្រភេទសេវាសាធារណៈនីមួយៗ។

ផ្នែកទី៥

ចំណូលពីការដាក់ពន្ធនិងការដាក់ទណ្ឌកម្ម

មាត្រា២៥._

ចំណូលពីការដាក់ពន្ធនិងការដាក់ទណ្ឌកម្ម សំដៅដល់ចំណូល ដែលបានពីការពិន័យជាប្រាក់ ដែលធ្វើឡើងដោយស្ថាប័នរដ្ឋបាល ឬស្ថាប័នតុលាការ ចំពោះការប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងច្បាប់ ឬលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាននិងផលពី

ការរឹបអូសទុកជាសម្បត្តិរដ្ឋ ដោយសេចក្តីសម្រេចស្ថាពររបស់តុលាការ សម្រាប់ជាគុណប្រយោជន៍ដល់ថវិកាថ្នាក់ជាតិ ឬ ថវិកាថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

មាត្រា២៦.-

វិធាននិងនីតិវិធីនៃការគ្រប់គ្រងនិងប្រមូលចំណូលពីការដាក់ពិន័យនិងការដាក់ទណ្ឌកម្ម ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាស អន្តរក្រសួងរវាងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងក្រសួង ស្ថាប័នសាមី។

ផ្នែកទី៦

ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធផ្សេងទៀត

មាត្រា២៧.-

ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធផ្សេងទៀត រួមមានជាអាទិ៍៖ ចំណូលពីទ្រព្យនិទាឃាទភាព, ប្រទានកម្ម, អថ្នយទាន, ចំណូលពីផលហិរញ្ញវត្ថុ, ចំណូលពីឧស្សាហកម្មហិរញ្ញវត្ថុ, ផលផ្សេងៗ, និងផលពិសេសផ្សេងទៀត។

មាត្រា២៨.-

ចំណូលពីទ្រព្យនិទាឃាទភាព សំដៅដល់ចំណូលបានមកពីទ្រព្យ ដែលពុំមានសន្តិសុខ ហើយត្រូវផ្អាកទៅជា ទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ដោយអនុលោមតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

ចំណូលពីប្រទានកម្ម និងអថ្នយទាន សំដៅដល់ចំណូលទទួលបានក្រោមទម្រង់ជាអំណោយ ដែលអាចជាហិរញ្ញវត្ថុ ឬសម្ភារៈ រួមមាន ការឧបត្ថម្ភធនទ្វេភាគី ពហុភាគី និងជំនួយឥតសំណងផ្សេងៗទៀត។

ផលហិរញ្ញវត្ថុ សំដៅដល់ផលហិរញ្ញវត្ថុទាំងអស់ ដែលបានមកដោយការយកអតិរេកសាច់ប្រាក់បណ្តោះអាសន្ន ទៅវិនិយោគលើមូលបត្រអាចជួញដូរបាន និងក្នុងរយៈពេលខ្លី។ ផលហិរញ្ញវត្ថុនេះ មានជាអាទិ៍ អត្រាការប្រាក់លើ បំណុលប្រាក់ចំណេញ ដែលបានមកពីការវិនិយោគក្នុងរយៈពេលមួយយប់ លើប័ណ្ណរតនាគារបរទេស ផលដែលបាន មកពីការធានាឱ្យមានសិទ្ធិធាន និងកម្រៃដទៃទៀតដែលបានមកពីប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុ។

ផលផ្សេងៗ និងផលពិសេស សំដៅដល់ចំណូលពីការបង់អតិរេករបស់ថវិកាថ្នាក់ក្រោមជាតិ, ចំណូលពីអតិរេក របស់ថវិការដ្ឋ, ចំណូលពីសមតុល្យចុងឆ្នាំនៃមូលនិធិក្រុង ស្រុក, កម្រៃរតនាគារ, ចំណូលពីការលក់ផ្តាច់ ឬប្រាក់លម្អៀងពី ការដោះដូរទ្រព្យសម្បត្តិអចលកម្មរបស់រដ្ឋ, ទឹកប្រាក់បង្វិលចូលថវិការដ្ឋ ដោយការបើកផ្តល់លើសសម្រាប់ការអនុវត្ត គម្រោង និងផល ឬចំណូលផ្សេងៗទៀត ដែលត្រូវបានកំណត់ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

មាត្រា២៩.-

វិធាននិងនីតិវិធី នៃការគ្រប់គ្រងនិងប្រមូលចំណូលពីទ្រព្យនិទាឃាទភាព, ប្រទានកម្ម, អថ្នយទាន, ចំណូលពី ផលហិរញ្ញវត្ថុ, ផលផ្សេងៗ និងផលពិសេសផ្សេងទៀត ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ផ្នែកទី៧

គោលការណ៍ក្នុងការបង់ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ

មាត្រា៣០.-

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យរក្សា ទុកសាច់ប្រាក់ ឬមូលប្បទានបត្រនៅក្នុងបេឡារដ្ឋទេយ្យករចំណូល លើសពីកម្រិតទឹកប្រាក់អតិបរមាដែលកំណត់ដោយ ប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុឡើយ។

មាត្រា ៣១.-

ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវបង់តាមគោលការណ៍ ដូចខាងក្រោម៖

- បង់ចូលគណនីទោលរបស់រតនាការ ឬធនាគារដៃគូ
- បង់តាមរយៈរដ្ឋទេយ្យករចំណូល ឬភ្នាក់ងារប្រមូលចំណូល។

វិធាននិងនីតិវិធី នៃការបង់ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

មាត្រា ៣២.-

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ដែលធ្វើការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធតាមរយៈរដ្ឋទេយ្យករចំណូល ត្រូវបង់ចំណូលប្រមូលបានទាំងអស់ចូលគណនីប្រាក់បញ្ញើមូលនិធិរដ្ឋទេយ្យករចំណូលនិងធ្វើសលាកបត្រចំណូលថវិកាថ្នាក់ជាតិ ឬថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដោយមិនត្រូវប្រើប្រាស់ចំណែកណាមួយនៃប្រាក់ចំណូល យកទៅកាត់កងដោយត្រង់ជាមួយចំណាយ ឬរក្សាទុកចំណូលខ្លះ សម្រាប់ការចំណាយពិសេសណាមួយ លើកលែងតែមានគោលការណ៍អនុញ្ញាតដោយរាជរដ្ឋាភិបាល តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ឬមានគោលការណ៍លើកផ្តល់ប្រាក់បុរេប្រទានដោយដកយកពីចំណូលថវិកាជាតិ ដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ជំពូកទី៤

ការរៀបចំគម្រោងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ

មាត្រា ៣៣.-

នៅក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធថវិកា ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ គឺជាផ្នែកមួយនៃចំណូលចរន្តនៃធនធានអចិន្ត្រៃយ៍របស់រដ្ឋ។ ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូល ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវរៀបចំគម្រោងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធប្រចាំឆ្នាំឱ្យបានពេញលេញនិងត្រឹមត្រូវ ដែលផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងគោលនយោបាយជាអាទិភាពនៃផែនការយុទ្ធសាស្ត្រថវិការបស់ខ្លួន ដោយរៀបចំបញ្ជីវាយមុខចំណូលនិងការប៉ាន់ស្មានចំណូលទៅតាមមុខចំណូលនីមួយៗ ព្រមទាំងធ្វើចំណាត់ថ្នាក់មុខចំណូលទាំងនោះទៅតាមដំណាក់កាល គណនី អនុគណនីនៃមតិកាចំណូលថវិកា។

ការគ្រោងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធប្រចាំឆ្នាំ ត្រូវមានមូលដ្ឋានគ្រោងគិតចំណូលទៅតាមមុខចំណូលនីមួយៗឱ្យបានច្បាស់លាស់ ដោយផ្អែកលើបញ្ជីស្ថិតិបច្ចុប្បន្នភាព, បញ្ជីសម្រង់ទិន្នន័យ និងស្ថានភាព នៃការអនុវត្តចំណូល និងបំណុលនាឆ្នាំកន្លងមក, ការវិវឌ្ឍលើប្រភពចំណូលថ្មី, តម្លៃសេវាសាធារណៈ, ទឹកប្រាក់ពិន័យទៅតាមប្រភេទបទល្មើស, តម្លៃដូចមានកំណត់ក្នុងកិច្ចសន្យា កិច្ចព្រមព្រៀង សៀវភៅបន្ត ឬលិខិតគតិយុត្តផ្សេងទៀត, ការចាត់ចែង ការធ្វើអាជីវកម្មនិងការលក់ទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ព្រមទាំងបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត។

មាត្រា ៣៤.-

ការរៀបចំគម្រោងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធប្រចាំឆ្នាំរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវរៀបចំឡើងឱ្យស្របទៅតាមទម្រង់បែបបទ នីតិវិធីបច្ចេកទេស និងគោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាននានា ដែលកំណត់ដោយសារពើពន្ធរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលស្តីពីការរៀបចំសេចក្តីប្រាងច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការ

គ្រប់គ្រងប្រចាំឆ្នាំ ចំពោះរដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ និងសាលាចររបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ចំពោះរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដោយអនុលោមទៅតាមវិធាននិងនីតិវិធី នៃការរៀបចំថវិកា ដូចមានចែងក្នុងច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

ដើម្បីត្រៀមការអនុវត្តគម្រោងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធប្រចាំឆ្នាំ ក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវរៀបចំគម្រោងតម្រូវការបរិមាណបង្កាន់ដៃបង់ប្រាក់ និងបរិមាណទិដ្ឋាការស្ថិត ដែលត្រូវប្រើប្រាស់សម្រាប់ ការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធប្រចាំឆ្នាំដែលបានគ្រោង និងផ្ញើគម្រោងនេះ មកក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ យ៉ាងយូរបំផុតត្រឹមថ្ងៃទី១៥ ខែកក្កដា នៃឆ្នាំរៀបចំគម្រោងតម្រូវការ ដោយភ្ជាប់មកជាមួយនឹងគម្រោងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធប្រចាំឆ្នាំ ដើម្បីឱ្យក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ មានមូលដ្ឋានសម្រាប់ការពិនិត្យ ពិភាក្សា និងសម្របសម្រួល ឱ្យបានសមស្រប។

រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវរៀបចំគម្រោងតម្រូវការបរិមាណបង្កាន់ដៃបង់ប្រាក់ ដែលត្រូវប្រើប្រាស់សម្រាប់ការ ប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធប្រចាំឆ្នាំដែលបានគ្រោង និងផ្ញើគម្រោងនេះមក មន្ទីរសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុរាជធានី ខេត្ត ដើម្បីពិនិត្យនិងបូកសរុបបញ្ជូនទៅក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ យ៉ាងយូរបំផុតត្រឹមថ្ងៃទី១៥ ខែកក្កដា នៃឆ្នាំរៀបចំ គម្រោងតម្រូវការ ដោយភ្ជាប់មកជាមួយនឹងគម្រោងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធប្រចាំឆ្នាំ ដើម្បីឱ្យក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិង ហិរញ្ញវត្ថុ មានមូលដ្ឋានសម្រាប់ការពិនិត្យ ពិភាក្សា និងសម្របសម្រួល ឱ្យបានសមស្រប។

មាត្រា ៣៥. -

ក្នុងក្របខ័ណ្ឌឥណទានចំណូល ដែលត្រូវបានកំណត់ដោយច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងប្រចាំឆ្នាំ ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវរៀបចំកម្មវិធីចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ សម្រាប់រយៈពេលមួយឆ្នាំ ដោយបែងចែកកម្មវិធីចំណូលទៅតាមត្រីមាស និងលម្អិតតាមខែនីមួយៗ ព្រមទាំងរាយលម្អិត គ្រប់មុខចំណូល ទៅតាមជំពូក គណនី អនុគណនី នៃមាតិកាចំណូលថវិកា។

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវផ្ញើកម្មវិធីចំណូលប្រចាំឆ្នាំ ទៅក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ យ៉ាងយូរបំផុតត្រឹមថ្ងៃទី១៥ ខែមករា នៃឆ្នាំអនុវត្តកម្មវិធីចំណូល។

ជំពូកទី៥

ការអនុវត្តចំណូល ការគ្រប់គ្រង និងការគ្រប់គ្រងបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ

ផ្នែកទី១

ការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ

មាត្រា ៣៦. -

ចំពោះការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធតាមរយៈកិច្ចសន្យា កិច្ចព្រមព្រៀង សៀវភៅបន្ត ឬលិខិតគតិយុត្ត ផ្សេងទៀត ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវអនុវត្តការប្រមូល ចំណូល ការតាមដាន ការត្រួតពិនិត្យវាយតម្លៃលើការប្រមូលចំណូល ស្របតាមវិធាននិងនីតិវិធីដែលកំណត់ដោយក្រសួង សេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៣៧. -

នៅរៀងរាល់ដំណាច់ខែនីមួយៗ ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវធ្វើការបូកសរុបចំណូលដែលទទួលបានតាមរយៈគណនីទោលរបស់រតនាការ ឬគណនីរបស់ធនាគារដែក និងរដ្ឋទេយ្យ

ចំណូល ដើម្បីធ្វើបញ្ជីសិទ្ធិគ្រប់មុខសញ្ញាចំណូលទាំងអស់ ដែលជាកម្មវត្ថុនៃការប្រមូលចំណូល និងតាមដានទឹកប្រាក់ ចំណូលត្រូវប្រមូល, ចំណូលប្រមូលបាន និងចំណូលត្រូវប្រមូលបន្ត ដោយមានកំណត់សម្គាល់អំពីស្ថានភាពប្រមូល ចំណូលទៅតាមមុខសញ្ញាចំណូលទាំងនោះ។

មាត្រា៣៨.-

ចំពោះការប្រមូល ឬការទទួលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធដោយផ្ទាល់ជាសាច់ប្រាក់ ឬជាមូលប្បទានប័ត្រ ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវប្រើប្រាស់បង្កាន់ដៃបង់ប្រាក់ ដែល គ្រប់គ្រង បោះពុម្ព និងបើកផ្តល់ដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ការប្រើប្រាស់ប្រភេទបង្កាន់ដៃបង់ប្រាក់អេឡិចត្រូនិច ឬប្រភេទបង្កាន់ដៃបង់ប្រាក់ទម្រង់ផ្សេងទៀត សម្រាប់ការ ប្រមូល ឬការទទួលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធដោយផ្ទាល់ជាសាច់ប្រាក់ ឬជាមូលប្បទានប័ត្រ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាស របស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ផ្នែកទី២

ការបង់ចំណូលចូលថវិកាជាតិ

មាត្រា៣៩.-

នៅរៀងរាល់ចុងខែនីមួយៗ យោងតាមចំនួនទឹកប្រាក់ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធដែលប្រមូលបានតាមរយៈគណនី ទោលរបស់រតនាគារ ឬគណនីរបស់ធនាគារដែក ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិន មែនសារពើពន្ធ ត្រូវធ្វើសលាកប័ត្រចំណូលថវិកាថ្នាក់ជាតិ ថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលជាសក្ខីប័ត្រមូលដ្ឋាន សម្រាប់គណនេយ្យករ សាធារណៈនៅរតនាគារ ដើម្បីបំពេញនីតិវិធីកត់ត្រាជាចំណូលថវិកាជាតិ ។

មាត្រា៤០.-

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវបង់ប្រាក់ចំណូល ដែល ប្រមូលបានតាមរយៈរដ្ឋទេយ្យចំណូល ដូចខាងក្រោម៖

- ត្រូវពិនិត្យ និងបង់ប្រាក់ចំណូលចូលគណនីទោលរបស់រតនាគារ ឬគណនីរបស់ធនាគារដែក ដើម្បីកុំឱ្យទឹកប្រាក់ ក្នុងបេឡារបស់រដ្ឋទេយ្យករចំណូល កើនលើសកម្រិតទឹកប្រាក់អតិបរមាដែលកំណត់ដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិង ហិរញ្ញវត្ថុ
- ត្រូវបង់ប្រាក់ចំណូលទាំងអស់ចូលថវិកាជាតិនៅរៀងរាល់ចុងខែ ក្នុងករណីចំណូលប្រមូលបាននៅក្នុងខែណា មួយ មានចំនួនទឹកប្រាក់ទាបជាងកម្រិតទឹកប្រាក់អតិបរមា នៃរដ្ឋទេយ្យចំណូល។

ការបង់ប្រាក់ចំណូល ត្រូវធ្វើឡើងតាមរយៈសលាកប័ត្របង់ចំណូលថវិកាជាតិ យ៉ាងហោចណាស់ម្តងក្នុងមួយខែ ដើម្បីបំពេញនីតិវិធីកត់ត្រាជាចំណូលថវិកាជាតិ។

មាត្រា៤១.-

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ដែលទទួលបានគោលការណ៍ ផ្តល់រង្វាន់លើកទឹកចិត្ត និងបានបុរេប្រទានថវិកាប្រាក់ចំណូលប្រមូលបានលើការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវ អនុវត្តនីតិវិធីទូទាត់ក្នុងរយៈពេល ១ (មួយ) ខែ ដោយអនុលោមតាមគោលការណ៍និងនីតិវិធី ដែលកំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ផ្នែកទី៣

បំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ និងការតឹងទារបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ

មាត្រា៤២._

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវត្រួតពិនិត្យតាមដានជាប្រចាំ លើកាតព្វកិច្ចបង់ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធគ្រប់ប្រភេទ ដែលមានកំណត់ក្នុងកិច្ចសន្យា កិច្ចព្រមព្រៀង សៀវភៅបន្ទុក ឬលិខិតគតិយុត្តផ្សេងទៀត។

ក្នុងករណីពិនិត្យឃើញថា ការបង់ចំណូលហួសឥណ្ឌាប្រតិទាន ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវមានវិធានការលើបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ ដូចខាងក្រោម៖

- ក្នុងរយៈពេល ៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃផុតកំណត់ឱ្យបង់ប្រាក់៖ ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវចេញលិខិតរំលឹកដល់អ្នកជាប់កាតព្វកិច្ចឱ្យបង់ចំណូល។
- លើសពីរយៈពេល ៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃ គិតចាប់ពីថ្ងៃផុតកំណត់ឱ្យបង់ប្រាក់៖ ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវចាត់វិធានការលើបំណុលដែលត្រូវតឹងទារ និងត្រូវពិន័យយ៉ាងតិច ២% (ពីរភាគរយ) ក្នុងមួយខែ លើចំនួនទឹកប្រាក់បំណុលដើម និងទឹកប្រាក់ពិន័យកន្លងមក ដែលនៅមិនទាន់បានបំពេញកាតព្វកិច្ចបង់សងជូនភាគីរដ្ឋ ដោយគិតចាប់ពីថ្ងៃដំបូងដែលបានកត់ត្រាជាបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ។ ទោះបីជាការបង់សងបំណុល ធ្វើឡើងក្នុងថ្ងៃណាមួយនៃខែបច្ចុប្បន្នក៏ដោយ ក៏ត្រូវទទួលរងការពិន័យយ៉ាងតិច ២% (ពីរភាគរយ) ដោយត្រូវគិតពេញមួយខែដែរ។ ចំនួនទឹកប្រាក់ពិន័យនៃខែនីមួយៗ ត្រូវបានគណនាតាមរូបមន្តសមាស ឬ រូបមន្តគណនាសម្រាប់ខែបន្តបន្ទាប់ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៤ នៃអនុក្រឹត្យនេះ។
- ផុតរយៈពេល ៦ (ប្រាំមួយ) ខែ គិតចាប់ពីថ្ងៃផុតកំណត់ឱ្យបង់ប្រាក់៖ ក្នុងករណីអ្នកជាប់កាតព្វកិច្ចនៅតែមិនទូទាត់បំណុលរបស់ខ្លួន ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវបញ្ជូនសំណុំរឿងនិងឯកសារភ័ស្តុតាងទាំងអស់មកក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងផ្តល់កិច្ចសហការ ដើម្បីចាត់វិធានការតឹងទារបំណុល តាមរយៈយន្តការក្រុមការងារអន្តរក្រសួង ដែលដឹកនាំដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា៤៣._

រយៈពេល និងអត្រានៃការពិន័យ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៤២ ខាងលើ គឺជាវិធានអប្បបរមា ដែលមានឧត្តមានុភាពលើកិច្ចសន្យា កិច្ចព្រមព្រៀង សៀវភៅបន្ទុក លិខិតគតិយុត្តផ្សេងទៀត ឬលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដោយឡែក ដែលកំណត់រយៈពេលវែងជាង និងអត្រានៃការពិន័យតិចជាង ប៉ុន្តែវិធានអប្បបរមានេះ ត្រូវបាត់បង់អានុភាព ក្នុងករណីដែលកិច្ចសន្យា កិច្ចព្រមព្រៀង សៀវភៅបន្ទុក លិខិតគតិយុត្តផ្សេងទៀត ឬលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដោយឡែក បានកំណត់រយៈពេលខ្លីជាង និងអត្រានៃការពិន័យច្រើនជាង។

វិធាននិងនីតិវិធីលម្អិតនៃការតឹងទារបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

មាត្រា ៤៤.-

ចំពោះប្រភេទចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធទាំងឡាយណា ដែលមានលក្ខណៈងាយនឹងកើតមានបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ សាមីក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវរៀបចំបញ្ជីតាមដានការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធទាំងនោះ ដោយមានរាយប្រភេទនៃមុខចំណូល ឈ្មោះអ្នកជាប់កាតព្វកិច្ច និងធ្វើការវិភាគអំពីចំនួនទឹកប្រាក់ចំណូលត្រូវតឹងទារនៅក្នុងរយៈពេលធម្មតាដែលបានកំណត់ឱ្យបង់ប្រាក់ ចំនួនទឹកប្រាក់បំណុល ចំនួនទឹកប្រាក់ពិន័យដែលត្រូវអនុវត្តលើបំណុល ព្រមទាំងធ្វើកំណត់សម្គាល់ និងបច្ចុប្បន្នភាពអំពីស្ថានភាពបំណុលទាំងនោះ។ វិធាននិងនីតិវិធីលម្អិត នៃការតាមដានបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ផ្នែកទី៤

ការកាត់ត្រាការបង់ និងការធ្វើរបាយការណ៍

មាត្រា ៤៥.-

រដ្ឋទេយ្យករចំណូល និងរដ្ឋទេយ្យករចំណូលរង ត្រូវទុកដាក់ថែរក្សាលិខិតយុត្តិការ និងកាន់កាប់បញ្ជីគណនេយ្យដោយចុះកិច្ចបញ្ជីភាពទ្វេភាពនូវរាល់កិច្ចប្រតិបត្តិការដែលកើតឡើងប្រចាំថ្ងៃ ទៅតាមនីតិវិធីគ្រប់គ្រងរដ្ឋទេយ្យចំណូលសម្រាប់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ តាមការកំណត់របស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

មាត្រា ៤៦.-

រៀងរាល់ដំណាច់ខែ ក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវផ្ញើប័ណ្ណបង់ប្រាក់ និងសលាកប័ត្រចំណូលថវិកាថ្នាក់ជាតិ (ច្បាប់ថតចម្លងចំនួនមួយច្បាប់) ទៅអគ្គនាយកដ្ឋានទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋនិងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីតាមដានការអនុវត្តចំណូល។

រៀងរាល់ដំណាច់ខែ មន្ទីរជំនាញ និងអង្គភាព នៃរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធត្រូវផ្ញើប័ណ្ណបង់ប្រាក់ និងសលាកប័ត្រចំណូលថវិកាថ្នាក់ក្រោមជាតិ (ច្បាប់ថតចម្លងចំនួនមួយច្បាប់) ទៅមន្ទីរសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុរាជធានី ខេត្ត ដើម្បីតាមដានការអនុវត្តចំណូល។

មាត្រា ៤៧.-

ក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ប្រចាំខែ ប្រចាំត្រីមាស ប្រចាំឆមាស និងប្រចាំឆ្នាំ ស្តីពីស្ថានភាពនៃការអនុវត្តចំណូលនិងបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ ផ្ញើទៅក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុឱ្យបានមុន៖

- ថ្ងៃទី១០ នៃខែបន្ទាប់ សម្រាប់របាយការណ៍ប្រចាំខែ
- ថ្ងៃទី១០ នៃខែដើមត្រីមាសបន្ទាប់ សម្រាប់របាយការណ៍ប្រចាំត្រីមាស
- ថ្ងៃទី១៥ ខែកក្កដា សម្រាប់របាយការណ៍ប្រចាំឆមាសទី១ និង
- ថ្ងៃទី១៥ ខែមករា នៃឆ្នាំបន្ទាប់ សម្រាប់របាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំ។

មាត្រា៤៨._

រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ប្រចាំខែ ប្រចាំត្រីមាស ប្រចាំឆមាស និងប្រចាំឆ្នាំ ស្តីពីស្ថានភាពនៃការអនុវត្តចំណូលនិងបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ និងមន្ទីរជំនាញ នៃរាជធានី ខេត្ត ក្រោមឱវាទសាមីក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ធ្វើទៅមន្ទីរសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុរាជធានី ខេត្ត ដើម្បីធ្វើរបាយការណ៍បូកសរុប និងធ្វើទៅអគ្គនាយកដ្ឋានទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋនិងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ អគ្គនាយកដ្ឋាន ហិរញ្ញវត្ថុរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ និងអគ្គនាយកដ្ឋានរតនាគារជាតិ នៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ឱ្យបានមុន៖

- ថ្ងៃទី១០ នៃខែបន្ទាប់ សម្រាប់របាយការណ៍ប្រចាំខែ
- ថ្ងៃទី១០ នៃខែដើមត្រីមាសបន្ទាប់ សម្រាប់របាយការណ៍ប្រចាំត្រីមាស
- ថ្ងៃទី១៥ ខែកក្កដា សម្រាប់របាយការណ៍ប្រចាំឆមាសទី១ និង
- ថ្ងៃទី១៥ ខែមករា នៃឆ្នាំបន្ទាប់ សម្រាប់របាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំ។

មាត្រា៤៩._

ក្រសួងមហាផ្ទៃ និងក្រសួងការបរទេសនិងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ស្តីពីស្ថានភាពបញ្ចូល បញ្ជូនទិដ្ឋាការស្ថិតប្រចាំខែ ប្រចាំត្រីមាស និងប្រចាំឆ្នាំ ដោយមានរាយលម្អិតតាមប្រភេទ និងតម្លៃទិដ្ឋាការស្ថិត និងតាម អង្គការប្រើប្រាស់ដែលស្ថិតក្រោមឱវាទ ដូចជា ការប្រើប្រាស់ទិដ្ឋាការស្ថិតនៅអគ្គនាយកដ្ឋានអន្តោប្រវេសន៍ តាមបណ្តា ប៉ុស្តិ៍ច្រកទ្វារព្រំដែនអន្តរជាតិ និងច្រកទ្វារព្រំដែនផ្សេងៗទៀតនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា តាមបណ្តាស្ថានទូត និងស្ថាន អគ្គកុងស៊ុលកម្ពុជាប្រចាំនៅបរទេស ដោយធ្វើទៅក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ឱ្យបានមុន៖

- ថ្ងៃទី១០ នៃខែបន្ទាប់ សម្រាប់របាយការណ៍ប្រចាំខែ
- ថ្ងៃទី១០ នៃខែដើមត្រីមាសបន្ទាប់ សម្រាប់របាយការណ៍ប្រចាំត្រីមាស
- ថ្ងៃទី៣១ ខែមករា នៃឆ្នាំបន្ទាប់ សម្រាប់របាយការណ៍ប្រចាំឆ្នាំ។

ក្រសួងការបរទេសនិងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ស្តីពីការផ្តល់ទិដ្ឋាការអេឡិចត្រូនិចប្រចាំខែ ប្រចាំត្រីមាស និងប្រចាំឆ្នាំ ដោយមានរាយលម្អិតតាមប្រភេទ និងតម្លៃទិដ្ឋាការនីមួយៗ ធ្វើទៅក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ទន្ទឹមនឹងរបាយការណ៍ស្តីពីស្ថានភាពបញ្ចូល បញ្ជូនទិដ្ឋាការស្ថិតប្រចាំខែ ប្រចាំត្រីមាស និងប្រចាំឆ្នាំ។

មាត្រា៥០._

នៅរៀងរាល់ដំណាច់ឆ្នាំ ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវ ធ្វើការបូកសរុប និងផ្តល់លទ្ធផលនៃការអនុវត្តចំណូលប្រចាំឆ្នាំរបស់ខ្លួនឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ជាមួយនឹងគណនេយ្យរកសាធារណៈ នៅអគ្គនាយកដ្ឋានរតនាគារជាតិនិងរតនាគាររាជធានី ខេត្ត។

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវធ្វើតារាងវិភាគគួរលេខ អនុវត្តចំណូលប្រចាំឆ្នាំ ដោយបង្ហាញអំពីគួរលេខចំណូលក្នុងឆ្នាំសុទ្ធសាធ និងគួរលេខចំណូលនៃឆ្នាំមុនដែលមកកត់ត្រា ក្នុងឆ្នាំនេះ និងត្រូវធ្វើរបាយការណ៍វិភាគលទ្ធផលនៃការអនុវត្តចំណូលប្រចាំឆ្នាំ ដោយធ្វើសេចក្តីពន្យល់ ឬបញ្ជាក់អំពី មូលហេតុកើន ឬថយ លើលទ្ធផលនៃការអនុវត្តចំណូលប្រចាំឆ្នាំលម្អិតទៅតាមមុខចំណូលនីមួយៗ ប្រៀបធៀបនឹងច្បាប់ ហិរញ្ញវត្ថុប្រចាំឆ្នាំ ធ្វើទៅអគ្គនាយកដ្ឋានរតនាគារជាតិ និងអគ្គនាយកដ្ឋានទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋនិងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ នៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ឱ្យបានមុនដំណាច់ខែកុម្ភៈ នៃឆ្នាំបន្ទាប់។

របាយការណ៍វិភាគលទ្ធផលនេះ ត្រូវធ្វើជាមូលដ្ឋាននៃកិច្ចប្រជុំពិភាក្សាលើសេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីការទូទាត់ថវិកា ទូទៅរបស់រដ្ឋសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងនៃឆ្នាំនីមួយៗ។

ជំពូកទី៦

ការជម្រះបញ្ជី នៃបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ

មាត្រា៥១.-

បំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ អាចជាកម្មវត្ថុនៃការជម្រះបញ្ជី ក្នុងករណីដូចខាងក្រោម៖

- កូនបំណុលបាត់ខ្លួន ស្វែងរកពុំឃើញ
- កូនបំណុលត្រូវបានប្រកាសក្រៀមធន ដោយស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច
- បំណុលដែលត្រូវបានកំណត់ជាកម្មវត្ថុ នៃការជម្រះបញ្ជី ដោយលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន ឬដោយការសម្រេចពីរាជរដ្ឋាភិបាល។

មាត្រា៥២.-

ការជម្រះបញ្ជី នៃបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ ពុំមានអានុភាពគតិយុត្តធ្វើឱ្យថ្លោះសិទ្ធិរបស់រដ្ឋ ក្នុងការតឹងទារ បំណុលមិនមែនសារពើពន្ធឡើយ។ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ មានសិទ្ធិតឹងទារបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធដើម្បីបង់ ចូលថវិកាជាតិ ក្នុងករណីដែលមូលហេតុនៃការជម្រះបញ្ជីបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៥១ ខាងលើ ត្រូវបាត់បង់។

វិធាននិងនីតិវិធីលម្អិត នៃការជម្រះបញ្ជី នៃបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ជំពូកទី៧

ការត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃលើការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ

មាត្រា៥៣.-

ការត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវធ្វើឡើងដោយអនុលោមតាមអនុក្រឹត្យលេខ ១២៥ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៥ ស្តីពីការបង្កើតគណៈកម្មាធិការត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃចំណូលមិនមែន សារពើពន្ធ។

ជំពូកទី៨

អធិការកិច្ច និងសវនកម្ម

មាត្រា៥៤.-

ក្នុងករណីសង្ស័យណាមួយ ដើម្បីត្រួតពិនិត្យតាមដានលើការអនុវត្តការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ការតឹង ទារបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ ព្រមទាំងការជម្រះបញ្ជីបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ នៅតាមក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវចាត់វិធានការណាមួយ ដូចខាង ក្រោម៖

- ស្នើសុំក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ឱ្យធ្វើសវនកម្មផ្ទៃ ក្នុង ឬអធិការកិច្ចដោយផ្សេងៗ

- ធ្វើអធិការកិច្ចហិរញ្ញវត្ថុ លើសាមីក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ
- ស្នើក្រសួងទំនាក់ទំនងជាមួយរដ្ឋសភា-ព្រឹទ្ធសភា និងអធិការកិច្ច ធ្វើអធិការកិច្ចលើក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ។

មាត្រា ៥៥.-

ការអនុវត្តការប្រមូលចំណូលនិងការតឹងទារបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ នៅតាមក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវទទួលរងអធិការកិច្ចហិរញ្ញវត្ថុដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និង/ឬអធិការកិច្ច និង/ឬសវនកម្មដោយក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ដោយអនុលោមតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

ជំពូកទី៩

ការលើកទឹកចិត្តនិងការដាក់ទណ្ឌកម្ម

ផ្នែកទី១

ការផ្តល់រង្វាន់លើកទឹកចិត្ត

មាត្រា ៥៦.-

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ, ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ឬមន្ត្រីរាជការសាធារណៈ មានស្នាដៃក្នុងការអនុវត្តការងារប្រមូលចំណូល និងតឹងទារបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ ប្រកបដោយតម្លាភាព គណនេយ្យភាព ប្រសិទ្ធភាព និងស័ក្តិសិទ្ធភាព អាចទទួលបានការលើកទឹកចិត្ត តាមរយៈការផ្តល់ប្រាក់រង្វាន់ ឬជាប់ឈ្មោះសរសើរ ឬជាគ្រឿងឥស្សរិយយស ឬមានន្តរសក្តិ តាមការសម្រេចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ឬតាមការសម្រេចរបស់ប្រធានស្ថាប័ន។

មាត្រា ៥៧.-

- ការពិនិត្យ វាយតម្លៃ និងផ្តល់ការលើកទឹកចិត្ត ត្រូវផ្អែកលើលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យជាសារវ័ន្ត ដូចខាងក្រោម៖
- ការរកឃើញ និងការប្រមូលចំណូលលើប្រភពចំណូលថ្មី
 - លទ្ធផលនៃការអនុវត្តចំណូលប្រចាំឆ្នាំសម្រេចបានលើសលទ្ធផលនៃការអនុវត្តចំណូលឆ្នាំមុន
 - ការប្រមូលចំណូលដែលស្ថិតនៅទីតាំងឆ្ងាយ ដាច់ស្រយាល និងស្ថានភាពលំបាកនៃគមនាគមន៍
 - ការប្រមូលចំណូលធ្វើឡើងនៅថ្ងៃឈប់សម្រាក ឬថ្ងៃបុណ្យជាតិ
 - ការប្រមូលចំណូលដែលមានហានិភ័យដល់សុខភាព និងសុវត្ថិភាពការងារ
 - ការតឹងទារបំណុលរ៉ាំរ៉ៃ ទទួលបានលទ្ធផលតាមរយៈការខិតខំប្រឹងប្រែងចាត់វិធានការ និងសកម្មអនុវត្តការតឹងទារបំណុល។

មាត្រា ៥៨.-

គោលការណ៍នៃការផ្តល់ និងការបែងចែកប្រាក់រង្វាន់លើកទឹកចិត្ត ដល់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងក្រសួងស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវសម្រេចដោយរាជរដ្ឋាភិបាល តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

វិធាននិងនីតិវិធី នៃការត្រួតពិនិត្យ ការវាយតម្លៃ និងការផ្តល់ការលើកទឹកចិត្ត ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ផ្នែកទី២
ទណ្ឌកម្ម

មាត្រា៥៩.-

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ដែលមិនបានប្រគល់កិច្ចសន្យា កិច្ចព្រមព្រៀង សៀវភៅបន្ត ឬលិខិតគតិយុត្តផ្សេងៗ ឬមិនបានប្រគល់ ឬយឺតយ៉ាវក្នុងការប្រគល់ ឬរៀបចំគម្រោង ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ និងរបាយការណ៍ពាក់ព័ន្ធការអនុវត្តចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ឬរក្សាទុកចំណូលលើសពីការ កំណត់ ដូចមានចែងក្នុងជំពូកទី៣ ជំពូកទី៤ ជំពូកទី៥ និងជំពូកទី៦ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ជូនក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដោយមិនត្រឹមត្រូវ ឬមិនគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ អាចជាមូលដ្ឋាននៃការអនុវត្តវិធានការវិន័យផ្សេងៗ រួមទាំងការវិវត្តបន្តិច ចំណាយ នៅក្នុងការរៀបចំនិងការអនុវត្តថវិកាប្រចាំឆ្នាំ។

វិធាននិងនីតិវិធីលម្អិត នៃការវិវត្តបន្តិច ឬលើកទឹកចិត្ត ត្រូវកំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

មាត្រា៦០.-

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ មន្ត្រីរាជការសាធារណៈ ដែលត្រូវបានរកឃើញថាមិនគោរពតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុក្រឹត្យនេះ ក្នុងការអនុវត្តមុខងារនិងភារកិច្ចរបស់ខ្លួន ត្រូវទទួល រងនូវទណ្ឌកម្មខ្លាំងវិន័យ ស្របតាមច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជការស៊ីវិលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ព្រមទាំងច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន ដោយមិនទាន់គិតដល់ទោសព្រហ្មទណ្ឌ និងការទទួលខុសត្រូវផ្នែករដ្ឋប្បវេណីផ្សេង ទៀត។

មាត្រា៦១.-

ហាមដាច់ខាតនូវការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ដោយចំពោះ ឬមិនចំពោះ ក្រៅពីចំណូលដែលបានអនុញ្ញាត ដោយច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធជាធរមាន ទោះបីជាចំណូលទាំងនោះស្ថិតក្នុងប្រភេទណាក៏ដោយ។

រដ្ឋទេយ្យករចំណូល ភ្នាក់ងារប្រមូលចំណូល ឬមន្ត្រីរាជការសាធារណៈដែលបានប្រព្រឹត្តអំពើមិនប្រក្រតី ឬអនុវត្ត មិនបានហ្មត់ចត់ ពាក់ព័ន្ធការប្រមូលចំណូល ការតឹងទារបំណុល ការគ្រប់គ្រងចំណូល ការបង់ចំណូល ឬអំពើពាក់ព័ន្ធការ គ្រប់គ្រងប្រាក់កាសសាធារណៈ ឬលើសនឹងវិន័យថវិកាដែលមានជាអាទិ៍ លាក់លៀមប្រភពចំណូល, គេចវេះមិនព្រម បង់ ចំណូល, ខ្វះការកត់ត្រាក្នុងរបាយការណ៍បង់ចំណូល, មិនបានធ្វើរបាយការណ៍បង់ចំណូល, ព្រងើយកន្តើយមិនចាត់ វិធានការលើការតឹងទារបំណុល និងមិនចាត់វិធានការប្រមូលចំណូលទុកឱ្យមានការកើតបំណុលថ្មី។ ត្រូវទទួលខុសត្រូវ ដោយផ្ទាល់ទៅតាមកម្រិតនៃបទល្មើស ឬកំហុស ដែលបានប្រព្រឹត្ត ដោយអនុលោមតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជា ធរមាន។

ព្យសនកម្ម ដែលកើតមានឡើង ដោយការបំពានកថាខណ្ឌទី១ និងទី២ នៃមាត្រានេះ នឹងក្លាយជាបំណុលផ្ទាល់ ចំពោះសាមីមន្ត្រីរាជការសាធារណៈនោះ ដែលត្រូវសងនិងបង់ចូលថវិការដ្ឋវិញ ដោយមិនគិតទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាល និង ទោសទណ្ឌដទៃទៀតដែលមានចែងក្នុងច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

មាត្រា ៦២._

បុគ្គលឯកជន ដែលជាភាគីនៃកិច្ចសន្យាជាមួយរដ្ឋទាំងឡាយណា ដែលមិនគោរពតាមលក្ខខណ្ឌ ដែលមានចែងក្នុង កិច្ចសន្យា កិច្ចព្រមព្រៀង សៀវភៅបន្ត ឬលិខិតគតិយុត្តផ្សេងទៀត ពាក់ព័ន្ធកាតព្វកិច្ចបង់ចំណូល ត្រូវទទួលបានការដាក់ ពិន័យ ដោយអនុលោមតាមមាត្រា៤២ និងមាត្រា៤៣ នៃអនុក្រឹត្យនេះ និងតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

មាត្រា ៦៣._

កិច្ចសន្យា ឬកិច្ចព្រមព្រៀង ដែលមានកម្មវត្ថុបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធទាំងឡាយណា ដែលត្រូវបានបង្កើត ឡើងក្រោយអនុក្រឹត្យនេះ ចូលជាធរមាន ដែលមិនបានទទួលការឯកភាពពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវចាត់ ទុកថាគ្មានសុពលភាព។

មាត្រា ៦៤._

កិច្ចសន្យា ឬកិច្ចព្រមព្រៀង ដែលមានកម្មវត្ថុបង្កើតចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធទាំងឡាយណា ដែលបានធ្វើមុន អនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន ដែលពុំទទួលបានការឯកភាពពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវធ្វើនីតិវិធីតាមលក្ខខណ្ឌ ឡើងវិញ តាមវិធាននិងនីតិវិធី ដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

មាត្រា ៦៥._

ចំពោះមន្ត្រីរាជការសាធារណៈ ដែលបានប្រព្រឹត្តអំពើល្មើសនឹងមាត្រា៦៣ និងមាត្រា៦៤ ខាងលើ ត្រូវទទួលរង ទណ្ឌកម្មដោយអនុលោមតាមមាត្រា៦០ នៃអនុក្រឹត្យនេះ។

មាត្រា ៦៦._

ចំពោះបុគ្គលឯកជន ដែលបានប្រព្រឹត្តអំពើល្មើសនឹងមាត្រា៦៣ និងមាត្រា៦៤ ខាងលើ ត្រូវទទួលខុសត្រូវដោយ ផ្ទាល់លើការខូចខាតរបស់ខ្លួនទាំងស្រុង ដោយបាត់បង់សិទ្ធិទាមទារសំណង និងត្រូវបង់ប្រាក់ជាក់លាក់ពិន័យ ដោយមិនទាន់ គិតពីទោសព្រហ្មទណ្ឌ និងសំណងរដ្ឋប្បវេណីផ្សេងទៀត ដោយអនុលោមតាមច្បាប់និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តជាធរមាន។

**ជំពូកទី១០
អនុប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា ៦៧._

កិច្ចដំណើរការនៃការគ្រប់គ្រងចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ត្រូវបន្តនិរន្តរភាពរបស់ខ្លួន ដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិ នៃអនុក្រឹត្យនេះ និងលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀតជាធរមាន រហូតដល់មានលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តថ្មីមកជំនួស។

**ជំពូកទី១១
អវសានប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា ៦៨._

ដើម្បីធានាការអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនិងស័ក្តិសិទ្ធភាព ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ មាន ភារកិច្ចរៀបចំលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត សេចក្តីណែនាំ និងទម្រង់តម្រូវធានា ដែលកំណត់ពីយន្តការ វិធាន និងនីតិវិធីលម្អិត នៃការប្រមូល ការបង់ ការរៀបចំ ការកត់ត្រា ការតាមដាន និងការត្រួតពិនិត្យវាយតម្លៃលើចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ព្រមទាំងការចាត់វិធានការតឹងទារបំណុលមិនមែនសារពើពន្ធ ដូចមានកំណត់ក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ។

មាត្រា ៦៩.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណា ដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

មាត្រា ៧០.-

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីនៃគ្រប់ក្រសួង និងប្រធានគ្រប់ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ អភិបាលនៃគណៈអភិបាលរាជធានី ខេត្ត ប្រធានគ្រប់អង្គភាពនៃរដ្ឋបាលថ្នាក់ជាតិ និងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះតាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

ថ្ងៃ ២២ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៨
ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២២ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៨

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានយកសេចក្តីគោរពជម្រាបជូន
សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ នាយករដ្ឋមន្ត្រី សូមហត្ថលេខា

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

អគ្គបណ្ឌិតសភាចារ្យ អូន ព័ន្ធមុនីរ័ត្ន

កន្លែងទទួល៖

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ នាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេច ឯកឧត្តម លោកជំទាវ ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា៧០
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ កាលប្បវត្តិ